

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 130. Et sedebat cum ministris ad ignem. v. 54.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

§. 129. *Vsque in atrium Summi Sacerdotis. v. 54.*

Petrus primo fugiens, deinde à longe sequens, nunceriam fit Intrans in Aulam Pontificis seu Summi apud Iudæos Sacerdotis, nam Gentilium Pontifex Maximus eo tempore erat Tiberius Cæsar Augustus, ut pater ex innumeris numismatis ab eo cufis, & adhuc apud Antiquarios extantibus, Petrus ergo ille quid ingrediendo aulam effecit? Si in probi Pontificis ut Oniæ, Ioiadæ & similium Pontiff. aulam esset ingressus, certe bene ei fuisset: nunc cum video eum ingredi in Aulam tam mali Pontificis, valde timeo ne hoc ei male cedat, quia in illa aula non puto reperiri aliquem bonum nisi coactum intrate, quando iuxta vetus verbum Præsul ut ampiruat, sic vulgus redandruat.

A Mici mei, auditui sæpe quod qui velit esse pius, debeat aula exire: Fui & ego in aulis & diu & frequenter, sed experientia doctus puto esse discrimine opus, nempe ex Aula Sancta Theodosij, & similium tam laicorum quam Ecclesiasticorum principum, non opus esse exire; sed vna posse pietatem coli: alias verè, ex eis esse discedendum; si sunt Aulae, qualis erat Herodis, & Caiphæ & his similium. Ibi valet vox, quæ Arsenium ex aula exciuit, *Fuge, Tace, Late*. Adde tamen etiam in aulis sanctis Regum & Imp. & Principum, Pontificum & Episcoporum, quod nisi quis pietatem ipsemet inferat, raro inueniat, & allatam facile perdat, propter magnas occasiones & materias obuias, in quibus infirmitas humana, facile corrumpitur, nisi valde magna gratia Dei stabilietur. Quisque sibi attendat, Petrus nobis potest esse exemplum, si recentiora non tenemus portenta in aulis nata. Et te, ô Deus, qui uti hominem ad imaginem tuam condidisti, ita homines ad cælestis tui regni formam quoque colligi voluisti in Republicas, regna, Ecclesiam & ordines Ecclesiasticos, te supplico, ut omnes qui in aulis versantur potenti tua dextra protegas, ut sint sani mente & corpore, neque in vitia, quæ ibi obuiare possunt, declinent, & cum tu benigne Deus præuides, in aulis corrupendos esse, quos pretioso sanguine tuo redemisti, obsecro, auerte eos, arce, euoca, impedi, imo eijce eos, per amissionem gratiæ apud Principes, ut salui fiant foris, qui erant damnandi intus. Fiat, Fiat. Amen.

§. 130. *Et sedebat cum ministris ad ignem. v. 54.*

O Petre, Collegas Apostolos deseruisti, & Christum perdidisti; & Ministris Sacerdotum & Scribarum & Seniorum suos Dominos præstolantium in atrio seu antecamera adhæcisti, Quid fecisti? imo etiam cum eis ad ignem sedisti, quasi & tu Dominum tuum in aula præstolaberis donec
eum

eum domum reducas vt illi; sed hoc non est futurum, quia sicuti aliter
 venerunt Domini Ministrorum illorum, quam tuus Dominus; sic & mini-
 stri illi aliter illuc venerunt, quam tu, illorum Domini iudicant hic de capi-
 te Domini tui, & tuus Dominus iudicatur ab eis. Hinc debebas odorari
 fortunam & conditionem suam. Illi sedent bene quia Domini illorum
 sedent. Tu vero debebas stare, quia Dominus tuus stabat. Pessime fecisti,
 quod sic, vt illi, sedisti, nimis audax fuisti.

Bone Iesu, quam bene monuisti nos tuos per Spiritum S. dicens: *Cum be-
 no bonus eris & cum peruerso peruerteris: & qui amat periculum perbit in illa.*
 Petrus parum cautus vel parum adhuc versatus sedet inter ministros tot
 malorum Dominorum, quid inde futurum sit, facile est coniectare. Illorum
 ministros puto ego fuisse florem nequissimorum hominum in ciuitate Ie-
 rusalem. Quod enim tales solet latere, id certe vulgus solet nescire. Anger
 quando cogito Petrum tuum Apostolum inter tales sedentem malle
 eum videre in foro ambularem. Malle eum magis in Templo seden-
 tem audire, quam cum Ministris talibus ad focum. Quid enim ibi, etsi alia
 omnia, in personam suam idonea fieri, omittantur, audiet Petrus, quid non
 videbit; quales scurrilitates, quales sarcasmos, quales narrationes & rapi-
 tudines? O Deus sepi aures nostras spinis, fac in eis Catharorum pro-
 bantium tinnitus & susurros, & campanarum aut cantantium strepitus, ne
 audiamus in consortijs turpiloquorum, & scurrarum sermones nefandos
 sed & cor nostrum longè fiat, oro, à societate peruersa, à socijs nequam, siue
 in conuiuijs, siue hospitijjs siue nauigijs, siue in curribus, siue in plateis. O
 Beati omnes vos, qui à prauis colloquijs & socijs estis sequestrati.

S. 131. *Et calefaciebat se. v. 34.*

Ingressus itaque Petrus nequitiae Academiam, sicuti olim magi He-
 rodotianam Aulam sedebat quasi in schola, sed longe alia quam hactenus as-
 sueuerat audiebat lectiones, sed longe alias, quam in monte. Videbar vilio-
 nes, sed valde difformes ab eis quas in Thabor viderat. Imo calefaciebat
 se, forte non solo igne naturali, sed fortasse & morali; fortasse recreabatur
 lepidis horum ministrorum conceptibus, aculeis, mimicis gesticulationi-
 bus &c. Hinc vti Magis illam malam aulam ingressus, stella, quæ eis Hiero-
 solymam vsque Dux fuerat disparuit: ita Petro Caiphæ aulam ingresso di-
 mini luminis radius, qui mentem eius irradiare solebat, cepit obtenebre-
 cere: & quanto plus cum Caiphæ ministris camino appropians, cepit
 irradiari ab illo igne, tanto plus à luce æterna deficere. O Petre: Non in
 igne Dominus; Alloquor vos Rectores populorum, alloquor Patres famulantes
 allo